

РЕШЕНИЕ

№ 57

гр. Пловдив, 26.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 2-РИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на пети юли през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Станислав П. Георгиев

Членове: Мария П. Петрова
Стоян Ат. Германов

при участието на секретаря Анна Д. Стоянова
като разгледа докладваното от Стоян Ат. Германов Въззивно гражданско дело № 20215000500253 по описа за 2021 година

Производството е въззивно и се развива по реда на чл.258 и сл. от ГПК.

С Решение № 21034/01.03.2021 г. по гр.д. № 106/2020 г. Окръжен съд – К. е отхвърлил предявените от П. П. Б. с ЕГН - *****, действаща чрез настойника си К. П. Б. с ЕГН - ***** и чрез адвокат В.М., САК - представител по пълномощие, със съдебен адрес: град С.. ул. „И.“ 4, офис 7 С. срещу Община К., град К., бул. „Б.“ № 41 кумулативно съединени осъдителни искове по чл. 49 във вр. с чл. 45 ЗЗД във вр. с чл. 86, ал. 1 ЗЗД. както следва:

1. За заплащане на сумата в размер на 50 000 лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди в резултат на неизпълнение на задълженията на Органа по настойничество и попечителство при Община К. над дейността на настойника М.М. за периода от 11.11.2008 г. до 29.05.2015 г., като бездействието е позволило на настойника в продължение на този период да нарушава закона без никакви последици, което е причинило на П.Б. емоционално страдание, физическо страдание, изолация, загуба на способности и загуба на възможности за интеграция, пропуснати възможности за лечение и интеграция, ведно със законната лихва от датата на

предявяване на иска 22.06.2020 г. до окончателното изплащане на сумата, като погасен по давност; 2. За присъждане на сумата в размер на 10 200 лева, представляваща обезщетение за претърпяна имуществена вреда, съставляваща стойността на продадения от настояника недвижим имот - гараж, собственост на ищцата, с НА № *** г. на нотариус Д.Г., рег. **, с район на действие Районен съд - К. поради това, че Органът по настояничеството и попечителството при Община К. не е упражнил надзор дали настояникът е внесъл сумата по сметка на запретената и не е проконтролирал използването ѝ съобразно изискванията на закона, ведно със законната лихва върху сумата от деня на продажбата на имота - 08.12.2010 г. до окончателното ѝ изплащане, като погасен по давност; 3. За присъждане на сумата в размер на 10 000 лева, представляваща обезщетение за неимуществени вреди от това, че от 29.05.2015 г. до 12.01.2016 г. органът по настояничество и попечителство при Община К. не е предприел мерки за смяна на настояника, въпреки, че бил уведомен за положението, в което е била принудена да живее П.Б. и е била предложена алтернатива, ведно със законната лихва от деня на предявяване на иска 22.06.2020 г. до окончателното изплащане на сумата, като неоснователен и недоказан. П. П. Б. с ЕГН *****, действаща чрез настояника си К. П. Б. с ЕГН ***** и чрез адв. В.М., САК - представител по пълномощие, със съдебен адрес: гр. С., ул. „И.“ 4, офис 7 С. е осъдена да заплати на Община К., град К., бул. „Б.“ № 41 направените в производството разноски в размер на 6000 лева, представляващи платено адвокатско възнаграждение с включено ДДС.

Недоволна от така постановеното решение е останала жалбоподателката П. П. Б., която чрез настояника си К. П. Б., представлявана от адвокат А.Г. и адвокат В.М. го е обжалвала като неправилно с излагане на конкретни доводи и цитиране на съдебна практика. Иска се отмяна на обжалвания съдебен акт изцяло и уважаване на първоначалните искове. Претендира се присъждане на разноски за двете инстанции.

Въззиваемата страна – Община К. чрез адвокат Р.Х. е депозирала отговор на въззивната жалба, в който са изложени аргументи в подкрепа на правилността на първоинстанционното съдебно решение. Иска се оставяне без уважение на въззивната жалба и потвърждаване на решението на К.йски окръжен съд, както и заплащане на разноски пред въззивната инстанция.

Въззивната жалба е подадена в срока по чл. 259, ал. 1 от ГПК; изхожда от легитимирано лице – ищец, касае изцяло неблагоприятното за него първоинстанционно решение и откъм съдържание и приложения е редовна, поради което се явява допустима.

Съдът, след преценка на събраните в хода на производството доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено следното:

Ищцата П. П. Б. чрез настойника си К. П. Б. е предявила срещу Община К., чиито кмет е орган по настойничеството и попечителството съгласно чл. 154 от СК, кумулативно съединени осъдителни искове по чл. 49 във вр. с чл. 45 ЗЗД във вр. с чл. 86, ал. 1 ЗЗД за присъждане на обезщетения за неимуществени вреди в размер на 50 000 лева в резултат на неизпълнение на задълженията за надзор над дейността на настойника М.М. за периода от 11.11.2008 г. до 29.05.2015 г., както и сумата от 10 000 лева, поради това, че от 29.05.2015 г. до 12.01.2016 г. не е предприел мерки за смяна на настойника, а също и за присъждане на обезщетение за имуществени вреди в размер на 10 200 лева съставляващи стойността на продаден от настойника М.М. недвижим имот - гараж, собственост на ищцата, като сумата не е внесена по сметката ѝ и органът по настойничество не е проконтролирал използването ѝ, съобразно изискванията на закона, както и за сумата в размер на 29 800 лева изразяващи се в разликата между действителната пазарна стойност на имота и цената, за която е продаден, като последният иск е оттеглен в съдебно заседание и с влязло в сила протоколно определение производството по делото е прекратено в тази му част. Ответната община е оспорила исквете като недопустими и неоснователни.

Ищцата П. П. Б. е поставена под пълно запрещение с решение № 56/27.08.2004 г. по гр.д. № 273/2004 г. по описа на Окръжен съд - К., заради заболяване. Страда от шизофренна психоза; параноидна форма; непрекъснато-прогредиентно протичане; емоционална и волева промяна на личността. Със заповед № 5/11.11.2008 г. на Кмета на Община К., за настойник на същата е назначена М.А.М. от град К.. Със Заповед № 1/12.01.2016 г. е допусната промяна в състава на настойническия съвет, чрез

назначаване на К. П. Б. за настойник на П. П. Б. вместо настойника М.А.М..

Периодът, за който в исковата молба се твърди, че е налице непозволено увреждане от ответника за неимуществената обезщетителна претенция от 50000 лева е 11.11.2008 г. – 29.05.2015 г. Искът е предявен на 22.06.2020 г. По делото е направено от ответната община възражение за изтекла погасителна давност – общата петгодишна давност по чл. 110 от ЗЗД. По делото не се констатира предпоставките по чл. 115 и 116 за прекъсване или период, в който давността не тече. В тази връзка следва да се отбележи, че разпоредбата на чл. 115, ал. 1, б. „б“ от ЗЗД е относима за правоотношенията между настойник и намиращ се под настойничество, а в настоящето дело, ответник не е настойникът, а общината, към която е органът по настойничество. Член 115, ал. 1, б. „е“ от ЗЗД определя, че не тече давност за вземанията на поставените под запрещение за времето, когато те нямат назначен законен представител или попечител и 6 месеца след назначаването на такъв, но и тази хипотеза не е налице в настоящето производство, тъй като настойник на ищцата е назначен още на 11.11.2008 г. При наличие на изтекла погасителна давност не следва да се анализират и обсъждат събраните по делото доказателства за този иск. Предявената добавъчна претенция за произтичащи от лихва при евентуалното уважаване на този иск е също неоснователна, поради отхвърляне на главния иск. Правилно е решението на първоинстанционният съд в тази част на ищцовите претенции.

На 08.12.2010 г. с нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот **, том 2, рег. **, дело ** от 08.12.2010 г. на нотариус рег. **, настойникът на П. П. Б. - М.А.М. е продала самостоятелен обект в сграда с идентификатор *** по КKKP на гр. К., представляващ гараж № 3 със застроена площ 19,27 кв.м, с адрес на имота: град К., ул. „П.“ 1, бл. „Я.“, находящ се в сграда № 1, за сумата от 10 200 лева. Съгласно приета по делото СТЕ, пазарната стойност на гаража към момента на извършената продажба е 10 392 лева с ДДС, а към датата на предявяване на иска - 17 859 лева без ДДС. Твърдението на ищцата е, че сумата от 10 392 лв. не е внесена по сметка на поставеното под запрещение лице, а органът по настойничество и попечителство не е упражнил надзор дали настойникът е внесъл сумата по сметка на запретената и не е проконтролирал използването на сумата. Направеното от ответната община възражение за изтекла погасителна давност

е основателно. Искът е предявен на 22.06.2020 г., а твърденият деликт е извършен на 08.12.2010 г. Изложените мотиви по отношение на предходния иск са напълно относими и за тази претенция. Не са ангажирани доказателства за прекъсване или период, в който погасителната давност не тече. Акцесорният иск по чл. 86, ал. 1 от ЗЗД, поради неоснователността на главния е също неоснователен. Окръжният съд е постановил правилно и законосъобразно решение.

Относно третият предявен иск в размер на 10 000 лева, представляващи обезщетение за неимуществени вреди от това, че от 29.05.2015 г. до 12.01.2016 г. ответникът не е предприел мерки за смяна на настояника, въпреки, че бил уведомен за положението, в което е била принудена да живее П.Б. и е била предложена алтернатива, ведно със законната лихва от предявяване на иска:

Със Заповед № 43/13.10.2015 г. на органа по настояничество и попечителство при Община К. е отказана промяна на настояническият съвет на поставената под пълно запрещение П. П. Б. чрез назначаване за настояник на К. П. Б., вместо настояника М.А.М.. Против така издадената заповед е подадена жалба от К.Б., по която е образувано гр.д. № 1475/2015 г. по описа на Районен съд - К., впоследствие прекратено поради оттегляне на жалбата от К.Б., с което заповедта е влязла в сила. С молба вх. № 94-00-2245/30.12.2015 г. М.М. е заявила, че се отказва да изпълнява длъжността настояник на П.Б.; че с другата родственица на П.Б. - К.Б., са се споразумяли оттук нататък грижите за П. да поеме тя и предлага същата да бъде назначена за настояник. По делото е приложено нотариално заверено с рег.**20/30.12.2015 г. на Нотариус ** споразумение между настоящия настояник на ищцата – М.М. и бъдещия настояник К.Б., видно от което двете се договарят, като родственици на П.Б. - М. да се оттегли като настояник, а К.Б. да заеме мястото ѝ чрез съответни волеизявления до органа по настояничество и попечителство при ответната община. Декларира се в споразумението от страна на К.Б., че занапред няма да има никакви имуществени и финансови претенции към М.М. и няма да предприема каквито и да било действия, вкл. и съдебни. Със Заповед № 1/12.01.2016 г. е отменена Заповед № 43/13.10.2015 г. на органа по настояничество и попечителство при Община К. и е допусната промяна в състава на настояническият съвет на поставената под пълно запрещение П.Б.,

чрез назначаване на К. П. Б. за неин настойник вместо М.А.М., поради наличие на превидените в чл. 160 СК условия, а именно - писмено искане от настойника М.М. да бъде заменена от К.Б.. С оглед установяване на претендирания в исковата молба факт на емоционално и физическо страдание, изолация, загуба на способности, загуба на възможности за интеграция, пропуснати възможности за лечение и интеграция, включително и за посочения в този иск период от 29.05.2015 г. до 12.01.2016 г. на основание чл. 266, ал. 3 от ГПК бе допуснат и изслушан доведен свидетел И.С. – съпруг на настойничката К.Б. и член на настойническия съвет на ищцата. Макар подробни и обстоятелствени, показанията на този свидетел се отнасят времето до края на 2014 г. и не засягат посочения в този иск период от 29.05.2015 г. до 12.01.2016 г., поради което не могат да бъдат ползвани. През посочения период се установява, че след подаден сигнал от бъдещата настойничка К.Б., органът по настойничество и попечителство е реагирал, като с последващи проверки – протоколи от 23.08.2015 г. и 20.10.2015 г. комисиите са констатирали наличие на необходимите условия за живот, като са дали и съответни конкретни препоръки за подобряване, предимно от битов характер, свързани с почистване на жилището и хигиената на ищцата. При последваща проверка от Дирекция „Социално подпомагане“ – К., извършена на 30.11.2015 г. също е констатирано задоволително битово състояние с констатации, че настойничката би могла да положи повече старание за подобряване на хигиенните условия в жилището на П.Б.. Констатира се, че са подавани отчети от настойника до органа по настойничество, включително и за 2015 г. (л. 201). Правилен е изводът на окръжния съд за това, че този иск е неоснователен и недоказан. Не се установява от събраните доказателства, на поставената под запрещение П.Б. да са били причинени неимуществени вреди, произтичащи от това, че органът по настойничество и попечителство при Община К. не е предприел мерки за смяна на настойника. Нормата на чл. 160, ал. 1 от СК дава възможност на органа по настойничество и попечителство да прави промени в настойническия съвет, когато интересите на поставения под пълно запрещение изискват това. Не се установи и доказва накърняване интересите до такава степен на ищцата П.Б. през 2015 г. и началото на 2016 г., което да наложи дължима преценка от страна на органа при ответната община за смяна на настойника. Затова и правилно окръжният съд е отхвърлил този иск ведно с акцесорното искане за лихви като недоказан

и неоснователен.

Ето защо Решение № 21034/01.03.2021 г. по гр.д. № 106/2020 г. на Окръжен съд – К. следва да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно по отношение на предявените искове.

Съдът констатира, че въззиваемата община твърди, че е извършила разноси за адвокатско възнаграждение в размер на 6000 лева и се претендира присъждането им. Приложен е договор за правна помощ с адвокат, като в него е записано, че плащането ще се извърши по банков път. По делото не са представени доказателства за плащане чрез банков превод по представения договор за правна помощ. При недоказано плащане на разноските за адвокатско възнаграждение същите не се присъждат – т. 1 от ТР 6/13 на ОСГТК на ВКС. Ето защо на въззиваемата страна не следва да се присъждат разноси за настоящата инстанция.

Мотивиран от горното Апелативен съд – Пловдив

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 21034/01.03.2021 г. по гр.д. № 106/2020 г. на Окръжен съд – К..

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на Община – К. за присъждане на разноси при въззивното разглеждане на делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен касационен съд на Република България при условията на чл. 280, ал. 1 от ГПК в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____